

‘Vragen om een emmer sop en helpen’

De inmiddels overleden mevrouw Noij wist zich in 1998 als negentigjarige de campagnes in **Rijen** nog goed te herinneren als gezellige en ook spannende periodes. Met de biljetten voor de ramen, de affiches die overal in het dorp opgeplakt werden en de briefjes die huis aan huis verspreid werden. Ze was de echtgenote van Toon Noij, die 39 jaar lang als raadslid de Rijense werknemers vertegenwoordigde, waarvan zestien jaar ook als wethouder. In 1939 deed de werknemerslijst voor het eerst mee.

Eierkoeken en gebreide mutsjes

Mevrouw Noij: “Bij ons was het tijdens die campagnes de zoete inval. Voordat iedereen de wijk in ging om te folderen, dronken we altijd eerst koffie met zelfgebakken eierkoeken. Er was een speciaal kiescomité, dat de verspreiding van het materiaal regelde. Het comité vroeg de mensen om een affiche voor het raam te hangen en ging er ’s morgensvroeg al op uit om de andere partijen voor te zijn met plakken of om ergens overheen te plakken.” Zelf verzamelde ze in verkiezingstijd altijd oude lakens. Daarop werden leuzen geleverd en ze werden aan huizen gehangen. De ‘tegenpartij’ wilde die nog wel eens kapottrekken. “Maar wij haalden ook wel eens wat uit. Toen lijst 3 ergens ballonnen had opgehangen, zijn er mensen van ons kiescomité op af gegaan om er een streepje bij te zetten en op die manier van alle 3-en een 5 te maken. Op die manier leek het op reclame voor onze lijst 5. Toon had dat eigenlijk liever niet. Die redeneerde altijd: ‘Als ze er graag op stemmen, moeten ze dat maar doen’. Ik was feller en maakte bijvoorbeeld ook mutsjes voor de kinderen met een 5 erop. Heel het gezin was erbij betrokken. Eén van mijn zoons is ook weleens briefjes van tegenstanders uit brievenbussen gaan halen; ze staken er nog uit.”

Warm sop

Eén campagne herinnerde mevrouw Noij zich nog in het bijzonder. “’s Morgens om half zes belde de overbuurman aan en zei dat we eens buiten moesten komen kijken. Had een aanhanger van lijst Uijtendaal onze hele auto en alle ramen aan de voorkant van het huis dichtgeplakt met affiches van die lijst. Ik ben meteen met een emmer warm sop aan de gang gegaan om het eraf te krijgen. Ik voel nog het water langs mijn armen in mijn nachtgoed lopen. Komt er een propagandawagen met leden van een andere partij langs. Ze stopten meteen, vroegen me om een emmer sop en hebben me in alle vroegte staan helpen.”

Bron: De Mulder 65 – januari 1998